

عنوان مقاله:

بررسی خصوصیات روان سنجی فرم کوتاه پرسشنامه چشم انداز زمان در جمعیت بزرگسالان شهر تهران

محل انتشار:

دوفصلنامه روانشناسی بالینی و شخصیت، دوره 14، شماره 2 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سوسن علیزاده فرد - استادیار گروه روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران (نویسنده مسیول)

طیبه محتشمی - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

مرجان حقیقت گو - کارشناس ارشد روانشناسی، دانشگاه محقق اردبیلی، اردبیل، ایران

فیلیپ جورج زیمباردو - استاد گروه روانشناسی، دانشگاه استنفورد آمریکا، استنفورد، آمریکا

خلاصه مقاله:

مقدمه: این پژوهش با هدف بررسی خصوصیات روانسنجی مقیاس چشم انداز زمان زیمباردو فرم کوتاه در جمعیت بزرگسالان شهر تهران انجام شد. روش: نمونه آماری این پژوهش عبارت بود از 400 زن و مرد بزرگسال شهر تهران که با استفاده از روش خوشه ای چندمرحله ای از جامعه آماری انتخاب شدند. در پژوهش حاضر از فرم 36 سوالی مقیاس چشم انداز زمان و فرم کوتاه پرسشنامه شخصیتی نیو استفاده شد. نتایج: یافته ها نشان داد که ضریب پایایی پرسشنامه با استفاده از آلفای کرونباخ حاکی از پایایی مطلوب برای کل مقیاس و هر کدام از عامل ها بود. همچنین نتایج نشان داد که عامل های مقیاس چشم انداز زمان با ویژگی های شخصیتی نیو فرم کوتاه رابطه معنیدار دارند. همچنین نتایج تحلیل عاملی اکتشافی نیز بیانگر وجود 5 عامل گذشته منفی، خوش گذران در زمان حال، آیندهنگر، گذشته مثبت و منفعل در زمان حال می باشد که در مجموع 37 درصد واریانس کل را تبیین می کند. البته نسبت به نسخه اصلی پرسشنامه چشم انداز زمان با تغییراتی در برخی از گویه ها همراه بود. در تحلیل عاملی تاییدی نیز نتایج حاکی از برازش قابل قبول در تعیین عامل ها با گویه های جدید بود. بحث و نتیجه گیری: نتایج به دست آمده بیانگر آن است که پرسشنامه چشم انداز زمان با تغییرات اعمال شده در برخی گویه ها برای استفاده در جامعه ایرانی، ابزاری پایا و روا است.

کلمات کلیدی:

خصوصیات روان سنجی، فرم کوتاه پرسشنامه چشم انداز زمان، بزرگسالان، شهر تهران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/703732>

